

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne sige tak til hr. Steen Gade for tilslutningen til vores dagsordensforslag, og så vil jeg svare på det spørgsmål, som hr. Steen Gade stillede til Enhedslisten om, hvorvidt vi ville stille mandater til rådighed. Jeg er ikke sikker på, at jeg helt forstår spørgsmålet, for det, vi gør i dag ved at komme med dagsordenen, er faktisk at stille vores mandater til rådighed, idet vi jo agter at stemme for vores egen dagsorden.

Men derudover har vi sagt, og det kan måske være det, der ligger i hr. Steen Gades spørgsmål: Hvis regeringen en dag bliver træt af alle de krav, som Venstre og De Konservative stiller – Venstre til og med om atomvåben – og siger: Det kan vi altså ikke tage, det bliver for meget, så har vi sagt fra Enhedslistens side, at så er der den mulighed, at regeringen henvender sig til SF og Enhedslisten, således at der bliver en fælles holdning hos regeringspartierne, SF og unionsmodstanderne. Det har vi sagt, og det tilbud står ved magt, og vi håber rent faktisk på, at det går sådan. Vi håber rent faktisk på, at det danske regeringsudspil bliver vedtaget af et flertal her i Folketinget bestående af regeringspartierne, SF og Enhedslisten.

Jeg ved ikke, om det kan siges tydeligere, men på den måde er vi klar til at stille mandater til rådighed. Vi er ikke klar til at stille mandater til rådighed for et nyt nationalt kompromis sammen med Venstre og De Konservative – det må jeg sige helt klart – for vi har den opfattelse, at der ikke kan bygges bro mellem på den ene side det dagsordensforslag, som vi har fremsat her, og som SF altså stemmer for, og på den anden side de krav, som Venstre og De Konservative stiller, og som vi naturligvis må forvente at de vil stå fast på under eventuelle forhandlinger. Det kan ikke forenes, og det tror jeg Venstre og De Konservative for så vidt er enige med Enhedslisten i.

Så på den måde er der ingen mandater at stille til rådighed fra Enhedslistens side. Men tilbudet til regeringen står vi ved, for det ønsker vi.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Hr. Steen Gade var lidt forvirret over Enhedslistens meldinger om undtagelserne og talte om en kovending. Derfor vil jeg i al fredsommelighed og så kort som muligt prøve at skære ud i pap, hvad det drejer sig om:

For SF var de fire undtagelser et redskab til at sige ja til Unionen. For Enhedslisten er undtagelserne et redskab til at stoppe unionsudviklingen. For os er de et første skridt til at komme ud af den union, som SF var med til at skaffe os ind i. Og det er jo ikke bare en historisk betragtning, jeg her gør gældende; det er sådan set også en forskel, som vi i de kommende måneder vil se i virkeligheden, hvor SF jo kan vælge, om SF vil fortsætte og sammen med V og K lægge op til et nyt nationalt kompromis eller igen – og det håber vi inderligt, og det vil vi så gerne have – gå sammen med modstanden for i hvert fald at stoppe en videre unionsudvikling.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jeg burde være en skuffet mand, for jeg synes jo, det er trist, at Enhedslisten kan forestille sig et kompromis med en regering, hvor CD er med, men ikke et kompromis med Venstre og De Konservative. I al stilfærdighed vil jeg gøre opmærksom på, at vi åbenbart skal skrue vores Europa-profil lidt op i forhold til, hvad den har været i nogen tid, når Enhedslisten kan begå den misforståelse. Og for CD's vedkommende kan jeg lige så godt melde klart ud og sige nej tak til tilbudet. Der bliver ikke et samarbejde om dansk Europa-politik mellem Enhedslisten og en regering, som CD sidder i. Dertil er forskellen altså for stor.

Men det, der egentlig kaldte mig herop, var hr. Steen Gade. Nu smiler jeg altid – forhåbentlig både venligt og glad – når jeg diskuterer med hr. Steen Gade, for jeg synes altid, det er både seriøst og spændende. Men hr. Steen Gade kan vel ikke forvente, at jeg med de politiske holdninger, jeg har, skal gå rundt og smile glad over de danske forbehold. Derfor er det klart, at det nok ikke lige er mit parti, hr. Steen Gade henviser til, når han siger, at regeringspartiernes medlemmer skulle se glade ud.

Jeg synes, hr. Steen Gade igen i dag fører en myte frem, og det er jo så syttende eller tyvende eller tredivte gang, hr. Steen Gade og andre SF'ere fører den gamle myte frem, som SF forsøgte at bygge op efter det nationale kompromis, nemlig myten om, hvad det var, vi havde bundet hinanden til. Og for god ordens skyld vil jeg sige, at det, vi bandt hinanden til, var, at de danske forbehold alene kan ophæves efter en ny folkeafstemning. Men både Venstre og CD markerede klart under de forhandlinger, at vi ville bruge hver time, hvert døgn, hver uge på at